Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

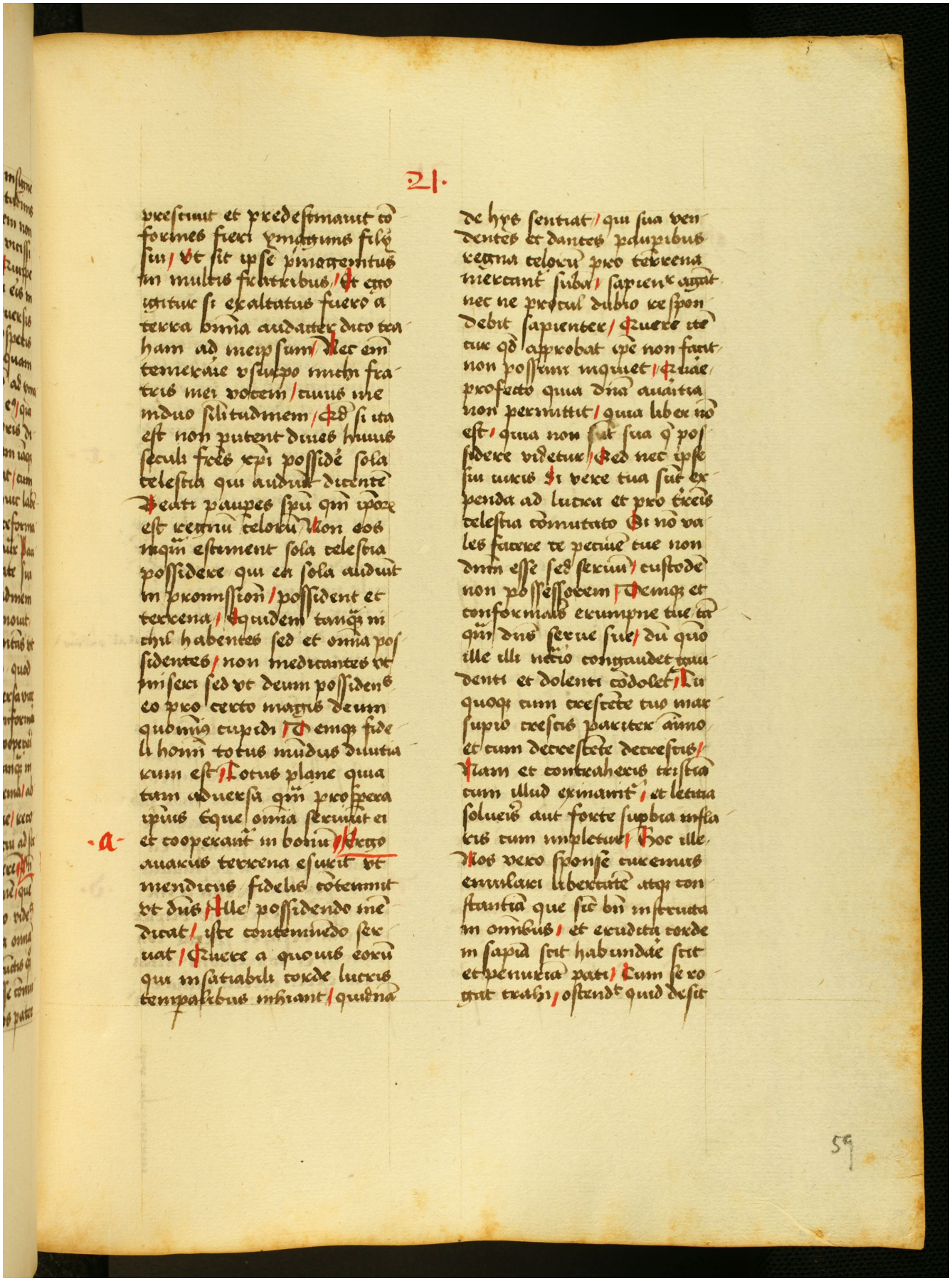

21.

presumit et predestinauit eo
formes fieri ymaginis filij
sui / vt sit ipse primogenitus
in multis fratribus / Et ego
igitur si exaltatus fuero a
terra omnia audanter dico tra
ham ad me ipsum / Nec eam
temerarie vsurpo michi fra
tris mei vocem / tuus me
mduo similitudinem / Sed si ita
est non putent diues huius
seculi res ipsi possidere sola
celestia qui audiunt dicente
Beati pauperes spiu qm ipsorum
est regnu celorum Non eos
nequ estiment sola celestia
possidere qui ea sola audiunt
in promissione / possident et
terrena / Quidem tamq; ni
chil habentes sed et omnia pos
sidentes / non medicantes vt
miseri sed vt deum possidentes
eo pro certo magis deum
quomq; cupiti / Denq; fide
li homi totus mundus diuitia
rum est / Totus plane quia
tam aduersa qm prosperra
ipsius eque omnia seruiunt ei
et cooperant in bonu / Ergo
auarus terrena esurit vt
mendicus fidelis coteuuit
vt dus / Ille possidendo ine
dicat / iste contemnendo ser
uat / Fuere a quorum eorum
qui insatiabili corde lucris
temporalibus inhiant / quidna

de hys sentiat / qui sua ven
dentes et dantes pauperibus
regna celorum pro terrena
mercant suba / sapiens agnit
nec ne procul dubio respon
debit sapienter / Fuere ite
tue qd approbat ipse non fuit
non possumus inquiet / Fuae
profecto quia dna auaritia
non permittit / quia liber no
est / quia non sunt sua q' pos
sidere videtur / Sed nec ipse
sui iuris sed vere tua sunt ex
penda ad lucra et pro rebus
celestia commutato Si no va
les facere te pecuie tue non
dnm esse sed seruu / custode
non possessorem / Denq; et
conformans eruumpne tue re
gnu dns serue sue / du quo
ille illi nerio congaudet tuu
denti et dolenti condolet / Tu
quoq; tum crescere tuo mar
supio cresces pariter animo
et tum decrescere decrescis /
Flam et contrahens tristia
tum illud eximunt / et letitia
solueris aut forte supbia insta
ris tum impletur / Hoc ille
Nos vero sponse eueniuns
emulaui libertate atq; con
stantia que sit bni instructa
in omnibus / et erudita corde
in sapia sit habundate sit
et penuria pati / Cum se ro
gat trahi / ostendit quid desit

59